

Fájó szívvel búcsúzunk [Horváth Károlytól](#) , [november 4-én elhunyt](#) munkatársunktól, barátunktól, a nagyváradi születésű zeneszerzőtől, előadóművésztől, aki a kezdetektől társulatunk mellett állt, szakmai és emberi szempontból egyaránt.

Egyike volt azoknak, akik a népszínház hagyományait továbbgondolva megálmodták a Tomcsa Sándor Színházat, és utat vágtak a hivatásos színjátszásnak Székelyudvarhelyen. Így született meg a kilencedik, erdélyi magyar hivatásos társulat, melynek első előadására ezelőtt 17 évvel, 1998. november 6-án került sor.

Karcsi már a nyitóelőadás létrejöttében is közreműködött, Móricz Zsigmond *Nem élhetek muzsikászó* nélkül című darabját zeneszerzőként jegyezte. Bár nem élt Udvarhelyen, mindvégig szívügye maradt a helyi színház, nem csak a megszületésénél bábáskodott, hanem első lépéseit is szerető figyelemmel kísérte, majd a későbbiekben is több alkalommal dolgozott együtt a társulattal, a mindenkori csapat folyamatosan számíthatott rá.

A színház fennállása óta több előadásban közreműködött: a Forgách András Jean Cocteau regénye nyomán készült feldolgozásában, a *Vásott kölykökben*; a *Hamupipőke* és a *Csizmás Kandúr*

gyerekelőadásokban; Beaumarchais
Figaro házasságá
ban; a Tennessee Williams drámájából született
Üvegfigurák
ban; de az ő nevéhez fűződik az
Anna Karenina Pályaudvar
, a
Vőlegényfogó
és az
Ahogy tetszik
zenéje is.

Az egykori és jelenlegi társulati tagok igazi csapatemberként emlékeznek rá, aki munkájával szemben mindig alázatos volt. A próbafolyamatok alatt rendkívül érzékeny, szerény emberként ismertük meg, aki csendes természete ellenére határozottan és céltudatosan végezte munkáját a produkció sikeréért. Együtt élt és együtt lélegzett a csapattal.

Egy jó emberrel, kedves baráttal és egy rendkívül jó szakemberrel lettünk szegényebbek. Őszinte részvétünk a gyászoló családnak, hozzátartozóknak és barátoknak. Emléked velünk marad.